

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 10 de juliol de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El sr M.L.V. va presentar davant de l'Hble. BATLLIA demanda laboral contra els srs J.T.H., J.L.A. i I.A.Z., en reclamació de les quantitats de: 600.000 ptes en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i fet en forma indeguda, 300.000 ptes en concepte de preavis, 120.000 ptes en concepte de 12 dies de vacances, 750.000 ptes en concepte de 2 mesos i mig de salari, amb els interessos legals corresponents.

II.- El sr J.T.H. degudament citat no va comparèixer i fou declarat en rebel·lia processal.

III.- La sra I.A.Z. es va oposar a les pretensions de la part agent, contestant que cap responsabilitat pot ésser-li imputada, ja que al moment dels fets es trobava de baixa com a titular del negoci; que a més a més, la demanda en reclamació d'indemnització per acomiadament injustificat resulta improcedent per quant ha prescrit el termini per a reclamar aquest concepte, i que el salari del treballador era molt inferior a el que pretén aquest darrer.

IV.- La sra J.L.A. va manifestar que no ha tingut mai art ni part en els afers del negoci E.C., i per tant no mereix la condemna que demana l'actor, i que en

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

qualsevol cas, l'agent no ha provat que es li deguessin vacances i no te dret a cap preavis.

V.- Per sentència de data 14 de novembre del 2006, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant en part la demanda de la part actora, va condemnar els srs J.T.H. i J.L.A. a abonar de forma solidària al sr M.L.V., l'import de 8.789,81 € amb els interessos legals a comptar del dia 4 d'octubre del 2001, a cotitzar dita quantitat prop de la CASS i a pagar les costes processals; va també desestimar la demanda formulada per l'agent contra la sra I.A.Z..

VI.- Contra aquesta resolució la sra J.L.A. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre sol·licita que es dicti sentència modificant la resolució impugnada en el sentit de calcular els imports a satisfer en base a les sumes declarades a la CASS; de desestimar, ultra les peticions ja rebutjades en primera instància, la reclamació per vacances; d'imposar a l'actor les costes judicials.

II.- En tràmit d'apel·lació, només queden litigiós, els punts relatius a l'import del salari del treballador i a la reclamació per vacances.

III.- Respecte al primer motiu de greuge, es desprèn dels extractes de compte vellesa, que l'empresari declarava a la CASS un salari a favor del sr M.L.V., d'un import mitjan mensual aproximadament de 170.000 ptes. Nogensmenys, resulta, no tant sol dels testimoniatges dels srs R.D. i L.R.P., sinó àdhuc del xec aportat en autes pel demandant, i de l'extracte de compte bancari del mateix, que en realitat el sr M.L.V. cobrava en concepte de nòmina, l'import mensual de 300.000 ptes. Per tant resta plenament acreditat que el salari mensual del sr M.L.V. era de 300.000 ptes i no de l'import declarat prop de la CASS, i això encara que es descarti el testimoniatge de la sra L.R.P. en raó del contenciós existent entre la mateixa i la sra J.L.A..

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Pel que fa a la reclamació per vacances, s'ha també de desestimar el recurs. En efecte, el sr M.L.V. va començar a treballar pel compte del negoci E.C., al mes de maig del 2000 i va prestar els seus serveis fins al dia 15 de maig del 2001. per tant, d'acord amb l'article 43 del Reglament laboral, vigent al moment dels fets, li correspon gaudir 11,25 dies de vacances. El treballador no pot fer la prova d'un fet negatiu, com el de no haver gaudit de les vacances obligatòries; per tant, pertoca a l'empresari, justificar que en matèria de vacances, ha respectat la legislació laboral. En cas d'autes, força es de constatar que aquesta prova no existeix. Importa poc que la sra J.L.A. ignorava tot del negoci, i que el veritable propietari en parader desconegut no hagi pogut aportar cap prova al procediment, atès que d'una banda, en la seva qualitat de titular administratiu, la sra J.L.A. ha d'assumir totes les seves responsabilitats d'empresari front als tercers, inclosos els treballadors del negoci, i que d'altra banda, les relacions entre titular administratiu i propietari del negoci, que son alienes al treballador, no han de perjudicar-li.

V.- La desestimació del recurs imposa posar les costes processals de segona instància a càrrec de la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la sra J.L.A.;

Confirmar la sentència del Hble. Tribunal de Batlles de data 14 de novembre del 2006, en tots els seus extrems.

Condemnar la sra J.L.A. al pagament de les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-